

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1247/2014
27.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног Љ.П., због прекршаја из члана 334. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 561/14 од 17.12.2014. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда – Одељења у Крагујевцу I-117 Прж бр.18009/2014 од 16.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 561/14 од 17.12.2014. године, као основан, па се УКИДА правноснажна пресуда Прекршајног апелационог суда – Одељења у Крагујевцу I-117 Прж бр.18009/2014 од 16.09.2014. године и предмет враћа Прекршајном апелационом суду, Одељење у Крагујевцу, на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног апелационог суда – Одељења у Крагујевцу I-117 Прж бр.18009/2014 од 16.09.2014. године, поводом жалбе окривљеног Љ.П., а поступајући по службеној дужности преиначена је пресуда Прекршајног суда у Трстенику 2Пр бр.946/14 од 31.07.2014. године у погледу правне квалifikације прекршаја тако што се у радњи окривљеног Љ.П. ближе описано у изреци ожалбене пресуде стичу сва законска обележја прекршаја из члана 334. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је окривљеном изречена новчана казна у износу од 3.000,00 динара, док је у осталом делу првостепена пресуда потврђена, а жалба окривљеног одбијена као неоснована.

Наведеном пресудом одређено је да је окривљени новчану казну у износу од 3.000,00 динара дужан да плати у року од 15 дана од пријема пресуде и одређено да ако то не учини новчана казна или неисплаћени део новчане казне ће

се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан затвора, с тим да казна не може бити краћа од једног дана, а на основу члана 37. став 1. и 2. и 8. Закона о прекршајима.

Истом пресудом одбачена је жалба браниоца окривљеног Љ.П., адвоката У.М. изјављена на пресуду Прекршајног суда у Трстенику 2Пр бр.946/14 од 31.07.2014. године, као неблагоприятна.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 561/14 од 17.12.2014. године против наведене правноснажне пресуде због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/05, 116/08 и 111/09), са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев уважи, побијану пресуду укине и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР ("Службени гласник РС", број 65/13), обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца подигнут, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је другостепени суд прекршај окривљеног преквалификовао у блажи прекршај који не прописује казнене поене и заштитну меру, али је казнене поене и заштитну меру, изречене првостепеном пресудом по тежој квалификацији, оставио на снази, не дајући за то никакве разлоге па је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/05 ... 111/09 – у даљем тексту: раније важећег ЗПР).

Чланом 340. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 65/13 - у даљем тексту: сада важећи ЗПР) прописано је да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене тог закона окончати по одредбама раније важећег ЗПР.

Из списка предмета прозилази да је окривљени Љ.П. пресудом Прекршајног суда у Трстенику 2Пр бр.946/14 од 31.07.2014. године оглашен кривим због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима јер је поступио противно одредбама члана 35. став 1. истог закона, па је на основу тог законског прописа и члана 5, 33. и 39. Закона о прекршајима осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара, док му је сходно члану 335. став 1. тачка 6. Закона о безбедности саобраћаја на путевима изречено кумулативно и 6 казnenих поена. Истом пресудом на основу члана 338. став 1. тачка 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима применом члана 6. став 2. и члана 58. став 1. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/13), окривљеном Љ.П. изречена је заштитна мера забране управљања моторним

возилом категорије "В" у трајању од три месеца за коју је одређено да ће је по правноснажности пресуде извршити надлежан орган унутрашњих послова.

Чланом 335. став 1. тачка 6. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да ће за повреду одредбе члана 35. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима изрећи кумулативно и шест казних поена.

Чланом 338. став 1. тачка 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да ће се заштитна мера мера забране управљања моторним возилом изрећи кумулативно возачу због повреде одредбе члана 35. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима у трајању од најмање од три месеца.

Побијаном пресудом преиначена је пресуда Прекршајног суда у Трстенику 2Пр бр.946/14 од 31.07.2014. године у погледу правне квалификације прекршаја, па је окривљени Љ.П. оглашен кривим због прекршаја из члана 334. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који је, према наводима образложења побијане пресуде учинио тако што је критичном приликом поступао противно одредби члана 35. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима па му је изречена новчана казна у износу од 3.000,00 динара, док је у осталом делу првостепена пресуда потврђена - дакле на снази је остало 6 кумулативно изречених казних поена и мера забране управљања моторним возилом "Б" категорије у трајању од 3 месеца. На наведени начин, другостепени суд је повредио одредбу члана 335. став 1. тачка 6. и 338. став 1. тачка 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима на штету окривљеног Љ.П., обзиром да се за прекршај из члана 334. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима учињен поступањем противно члану 35. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који је окривљени другостепеном пресудом оглашен кривим, казнени поени и заштитна мера забране управљања моторним возилом "Б" категорије на основу тих законских прописа, не могу изрећи.

Из наведеног разлога, основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/05 ... 111/09), јер је изрека побијане пресуде неразумљива, јер је окривљени Љ.П. оглашен кривим због прекршаја за који не могу остати на снази казнени поени и мера безбедности забране управљања моторним возилом "Б" категорије, нити су у пресуди у вези с тим наведени разлози, а дати разлози су нејасни, због чега је Врховни касациони суд усвајајући захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца другостепену пресуду укинуо и предмет вратио другостепеном суду на поновно одлучивање.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу члана 30. Закона о уређењу судова и члана 286. став 1. и 287. став 4. сада важећег ЗПР.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**